

РЕШЕНИЕ

№ 736

гр. София, 01.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69 състав, в публично заседание на 26.01.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **11399** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл.145 – 178 от Административно - процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл.46, ал.1 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ).

Делото е образувано по жалба на О. А., [дата на раждане], гражданин на Република Турция, със съдебен адрес [населено място], [улица], срещу Заповед № 4537ПАМ-41 от 05.10.2023 г. на началник на ГПУ Ново село, при Регионална дирекция „Гранична полиция“ (РДГП) – С., при Главна дирекция „Гранична полиция“ (ГДГП) – МВР, която на основание чл.44, ал.1, вр. чл.42з, ал.1, т.1, вр. чл.10, ал.1, т.25 и чл.44в от ЗЧРБ му е наложена принудителна административна мярка (ПАМ) „Забрана за влизане и пребиваване на територията на държавите-членки на Европейския съюз“ за срок от 5 години, считано от датата на изпълнение на мярката „Връщане.

Жалбоподателят излага съображения за незаконосъобразност на заповедта поради липса на мотиви и противоречие с материалния закон. Излага подробни съображения относно начина си на влизане в страната ни, а именно въз основа на надлежно издадена виза със срок на действие до 20.01.2024 г. Твърди, че при влизането в България не обърнал внимание на липсата на положен печат от българските гранични власти, както и, че не е извършил нарушение на гранично-пропускателния режим. Поддържа допуснатото съществено процесуално нарушение на правото му на защита да разбере мотивите на наложените му ПАМ и да докаже своята невинност. Счита, че заповедта е издадена вследствие на недоказани факти и наложената му ПАМ е

непропорционална. Следвало да се изчака резултатът от образуваното досъдебно производство (ДП) за незаконно влизане в страната ни. Претендира се отмяна на акта. Ответникът началник на ГПУ Ново село, при РДГП – С., ГДГП – МВР, оспорва жалбата в писмени бележки от 20.12.2023 г., чрез юрк. М. Х.. Поддържа, че в оспорената заповед са изложени фактически и правни основания за издаването ѝ, а мотиви за налагане на мярката се съдържали в Предложение рег. № 4537р-15697 от 05.10.2023 г. на началник група ОИД при ГПУ Ново село. Счита, че при издаване на акта не са допуснати съществени процесуални нарушения, и мярката и наложена при правилно приложение на закона и в съответствие с неговата цел. Претендира за отхвърляне на оспорването и присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С оспорената Заповед № 4537ПАМ-41 от 05.10.2023 г. на началник на ГПУ Ново село, при РДГП – С., ГДГП – МВР, на жалбоподателя О. А. на основание чл.44, ал.1, вр. чл.42з, ал.1, т.1, вр. чл.10, ал.1, т.25 и чл.44в от ЗЧРБ е наложена принудителна административна мярка „Забрана за влизане и пребиваване на територията на държавите-членки на Европейския съюз“ за срок от 5 години, считано от датата на изпълнение на мярката „Връщане.

При така установените факти съдът обосновава следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата: Оспорената заповед е съобщена на жалбоподателя на 05.10.2023 г. на разбираем за лицето турски език, а жалбата срещу нея входирана в Административен съд Хасково на 19.10.2023 г. - в преклузивния срок по чл.149, ал.1 АПК, от легитимирано лице по смисъла на чл.147, ал.1 АПК и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт по чл.46, ал.1 ЗЧРБ, поради което жалбата е процесуално допустима.

По същество е основателна по следните съображения:

При служебната проверка по чл.168, ал.1, вр. чл.146 АПК, съдът констатира, че заповедта е издадена от компетентен административен орган, при надлежно делегирани съгласно законоустановената в чл.44, ал.1 от ЗЧРБ възможност правомощия със Заповед № УРИ-4074з-2952 от 27.12.2018 г. на директора на РДГП С., с която на началниците на ГПУ в РДГП С. е възложено издаването на заповеди за налагане на ПАМ по чл.39а от ЗЧРБ, както и по чл.44, ал.6 и ал.13 от ЗЧРБ. Съдът приема, че заповедта е издадена в установената форма.

ПАМ е наложена на основание чл.42з, ал.1, т.1, вр. чл.10, ал.1, т.25 от ЗЧРБ, според който забрана за влизане и пребиваване на територията на държавите - членки на Европейския съюз, се налага, когато са налице основанията по чл. 10, ал. 1, конкретно по т.25 - на лицето е наложена принудителна административна мярка по чл. 41, освен ако не е допуснато доброволно завръщане.

На чуждия гражданин безспорно е наложена ПАМ по чл.41 от ЗЧРБ „Връщане до страната на произход“ със Заповед № 4537ПАМ-40 от 05.10.2023 г. на началник на ГПУ Ново село, при РДГП – С., ГДГП – МВР. В оспорената заповед е направено позоваване на Предложение рег. № 4537р-15697 от 05.10.2023 г. на началник група ОИД при ГПУ Ново село, което не е представено по делото.

Видно от придружителното писмо на органа за изпращане на жалбата и административната преписка до Административен съд Хасково преписката не е съдържала цитираното в оспорената заповед Предложение рег. № 4537р-15697 от 05.10.2023 г. на началник група ОИД при ГПУ Ново село (л.17). При служебна

проверка по адм.д. № 10879/2023 г. по описа на АССГ съдът установи, че същото не съдържа копие от цитираното предложение, което го е мотивирало повторно да го изиска с разпореждане от 04.12.2023 г. и след насрочване на делото в о.с.з. с разпореждане от 01.12.2023 г., преписи от които са връчени редовно на органа на 08.12.2023 г.

Съгласно чл.170, ал.1 от АПК административният орган и лицата, за които оспореният административен акт е благоприятен, трябва да установят съществуването на фактическите основания, посочени в него, и изпълнението на законовите изисквания при издаването му. Ответникът е уведомен за вменената му доказателствена тежест с разпореждането за насрочване от 01.12.2023 г., редовно получено от него, вкл. и препис от разпореждане от 04.12.2023 г., на 08.12.2023 г. В открито съдебно заседание на 20.12.2023 г. делото е отложено за изпълнение на указанията от ответника за комплектуване на преписката, за които ответникът, въпреки редовното си уведомяване по чл.138, ал.2 от АПК, отново е уведомен с изрично съобщение, връчено редовно на 05.01.2024 г. Към представена от него молба от 17.01.2024 г. отново не се съдържа цитираното предложение, при което съдът, за пореден път, го е изискал в разпореждане от 18.01.2024 г., редовно връчено по електронен път на същата дата.

Въпреки многократно предоставената на ответника възможност с разпореждания от 01.12.2023 г., от 04.12.2023 г. и от 18.01.2024 г. същият не е комплектувал в цялост административната преписка по издаване на оспорената заповед с цитираното в нея предложение, което е част от мотивите ѝ. При тези данни по делото, ответникът следва да понесе неблагоприятните за него последици от несправяне с доказателствената си тежест по чл.170, ал.1 от АПК, изразяващи се в отмяна на оспорения административен акт. Това е така, тъй като посочените в него фактически установявания, не се установяват от доказателствата в административната преписка. Напълно голословни и неподкрепени с доказателства се явяват и твърденията на административния орган в писмената му защита от 20.12.2023 г.

По изложените съображения и на основание чл.172, ал.2 от АПК оспорената заповед следва да бъде отменена като незаконосъобразна. Представените от органа доказателства от административната преписка не доказват по категоричен и несъмнен начин посочените в акта фактически и правни основания, поради което следва да се приеме, че същият е издаден при неправилно приложение на закона – отменително основание по чл.146, т.4 от АПК.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК ответникът има право на разноси, но същият не е заявил искане в тази насока, поради което разноси не се присъждат.

Така мотивиран, Административен съд София град, I отделение, 69-и състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на О. А., [дата на раждане] , гражданин на Република Турция, със съдебен адрес [населено място], [улица], Заповед № 4537ПАМ-41 от 05.10.2023 г. на началник на ГПУ Ново село, при Регионална дирекция „Гранична полиция“ – С., Главна дирекция „Гранична полиция“ – МВР, която на основание чл.44, ал.1, вр. чл.42з, ал.1, т.1, вр. чл.10, ал.1, т.25 и чл.44в от ЗЧРБ му е наложена принудителна административна мярка (ПАМ) „Забрана за влизане и пребиваване на територията на

държавите-членки на Европейския съюз“ за срок от 5 години=
Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред ВАС на РБ.

СЪДИЯ: